

5 ἂν προσθήκη λάβοι τὸ αἰσθάνεσθαι; τούναντίον δ' ἂν τὸ
 σῶμα ζῶην λαβὸν τοῦτο ἂν εἴη τὸ αἰσθήσεως καὶ τῶν ἐξ
 αἰσθήσεως παθημάτων μεταλαμβάνον. τοῦτο τοίνυν καὶ
 ὀρέγεται—τοῦτο γὰρ καὶ ἀπολαύσει ὧν ὀρέγεται—καὶ
 φοβήσεται περὶ αὐτοῦ· τοῦτο γὰρ καὶ οὐ τεύξεται τῶν
 10 ἠδέων καὶ φθαρήσεται. ζητητέον δὲ καὶ τὸν τρόπον τῆς
 μίξεως, μήποτε οὐ δυνατὸς ἦ, ὥσπερ ἂν εἴ τις λέγοι
 μεμίχθαι λευκῶ γραμμῆν, φύσιν ἄλλην ἄλλη. τὸ δὲ
 “διαπλακεῖσα” οὐ ποιεῖ ὁμοιοπαθῆ τὰ διαπλακέντα, ἀλλ'
 ἔστιν ἀπαθὲς εἶναι τὸ διαπλακέν καὶ ἔστι ψυχὴν δια-
 15 πεφοιτηκυῖαν μήτοι πάσχειν τὰ ἐκείνου πάθη, ὥσπερ καὶ
 τὸ φῶς, καὶ μάλιστα, εἰ οὕτω, δι' ὅλου ὡς διαπεπλέχθαι
 οὐ παρὰ τοῦτο οὖν πείσεται τὰ σώματος πάθη, ὅτι δια-
 πέπλεκται. ἀλλ' ὡς εἶδος ἐν ὕλῃ ἔσται ἐν τῷ σώματι;
 πρῶτον μὲν ὡς χωριστὸν εἶδος ἔσται, εἴπερ οὐσία, καὶ
 20 μᾶλλον ἂν εἴη κατὰ τὸ χρώμενον. εἰ δὲ ὡς τῷ πελέκει
 τὸ σχῆμα τὸ ἐπὶ τῷ σιδήρῳ, καὶ τὸ συναμφότερον ὁ
 πέλεκυς ποιήσει ἢ ποιήσει ὁ σίδηρος ὁ οὕτως ἐσχημα-
 τισμένος, κατὰ τὸ σχῆμα μέντοι, μᾶλλον ἂν τῷ σώματι
 διδοίμεν ὅσα κοινὰ πάθη, τῷ μέντοι τοιούτῳ, τῷ φυσικῷ,
 25 ὀργανικῷ, δυνάμει ζῶην ἔχοντι. καὶ γὰρ ἄτοπόν
 φησι τὴν ψυχὴν ὑφαίνειν λέγειν, ὥστε καὶ ἐπι-
 θυμεῖν καὶ λυπεῖσθαι· ἀλλὰ τὸ ζῶον μᾶλλον.

5. Ἀλλὰ τὸ ζῶον ἢ τὸ σῶμα δεῖ λέγειν τὸ τοιόνδε,
 ἢ τὸ κοινόν, ἢ ἕτερόν τι τρίτον ἐξ ἀμφοῖν γεγεννημένον.
 ὅπως δ' ἂν ἔχη, ἦτοι ἀπαθῆ δεῖ τὴν ψυχὴν φυλάττειν